ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΤΑ ΜΕΧΡΙΣ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ.

Ὁ Λέων Α΄ (Κεφ. Δ΄ τοῦ Β΄ τόμου) δὲν ἐγέννησεν υἱόν, ἀλλὰ μόνον θυγατέρας, ὧν ἡ μὲν Λεοντία, τὴν ὁποίαν τινὲς λέγουσι καὶ πρεσβυτέραν, συνεζεύχθη τὸν Μαρκιανόν, υἱὸν ἑνὸς τῶν τελευταίων βασιλέων τῆς Ρώμης, τοῦ Ἀνθεμίου, ἡ δὲ νεωτέρα Ἀριάδνη τὸν γνωστὸν ἤδη εἰς ἡμᾶς Ἴσαυρον Ζήνωνα. Καὶ ἡ μὲν Λεοντία δὲν ἔτεκεν ἄρρενα τέκνα, τῆς δὲ Ἀριάδνης ὁ πρωτότοκος υἱὸς ἦτο ὁμώνυμος τῷ πάππῳ. Ὁ παῖς οὗτος εἶχε τότε ἡλικίαν 16 ἐτῶν μᾶλλον, ὡς λέγει τὸ πασχάλιον Χρονικόν, ἢ 6, ὡς λέγει ὁ Μαλάλας. Οὐδὲν ἧττον ὁ Λέων Α΄ ἐνόμιζεν ἀσφαλέστερον νὰ ἀναγορευθῇ διάδοχος αὐτοῦ ἀντὶ τοῦ νέου Λέοντος ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ζήνων· καὶ ἠγωνίσθη ἐπὶ τούτῳ πολύ, ἀλλ' ἀπέτυχε, «τῶν ὑπηκόων μὴ παραδεχομένων», κατὰ Κάνδιδον, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς σῳζομένας Ἐκλογὰς παραλείπεται διατί δὲν τὸν παρεδέχοντο· ἐκ τῶν ἑπομένων ὅμως ὑποφαίνεται ὅτι εἰς τὴν ἀποτυχίαν ταύτην συνετέλεσεν ἡ πενθερὰ τοῦ Ζήνωνος, ἡ τοῦ Λέοντος Α΄ σύζυγος Βηρίνα. Ὁ Λέων Α΄ λοιπὸν ἠναγκάσθη νὰ ἀναγορεύσῃ μόνον διάδοχόν του τὸν νέον Λέοντα Β΄ δύο περίπου μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Ἀλλὰ μόλις αὐτοῦ θανόντος ἡ Ἀριάδνη κατώρθωσεν ὅ,τι ἐκεῖνος δὲν εἶχεν ἐπιτύχει· διότι, προσελθόντος τοῦ Ζήνωνος εἰς τὸν ἱππόδρομον ἵνα προσκυνήσῃ τὸν υἱόν του ὡς βασιλέα ὁ παῖς, τῇ εἰσηγήσει τῆς μητρός, ἥτις εἶχε παρασκευάσει ὅλην ταύτην τὴν σκηνήν, ἐπέθηκεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ πατρὸς τὸν βασιλικὸν στέφανον· καὶ συναινούσης τῆς συγκλήτου, ἥτις, ὡς ἀπεδείχθη μετ' οὐ πολύ, δὲν ἠὐνόει πολὺ τὴν Βηρίναν, καὶ συνευδοκοῦντος τοῦ δήμου ἀνευφημήθη ὁ Ζήνων συμβασιλεὺς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Λέων ὁ μικρὸς ἀπέθανε δέκα μόλις μῆνας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πάππου του ὁ Ζήνων ἔμεινε μόνος κύριος τῶν πραγμάτων. Ἀλλ' εἶχε πολλοὺς ἐχθροὺς καὶ πρὸ πάντων τὴν Βηρίναν. Ἡ Βηρίνα ἦτο γυνὴ φίλαρχος καὶ οὐχὶ σώφρων, καίτοι παρῃλιξ. Ἔχουσα δὲ τότε ἐραστὴν τὸν μάγιστρον Πατρίκιον ἠγωνίσθη ἐκ παντὸς τρόπου νὰ ὑποσκελίσῃ τὸν Ζήνωνα καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀναγόρευσιν τοῦ Πατρικίου ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ τὸν συζευχθῇ καὶ νὰ συμβασιλεύσῃ μετ' αὐτοῦ. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ σκοποῦ της διηυκολύνθη μέχρι τινὸς ὑπὸ τοῦ Ζήνωνος αὐτοῦ καὶ τῶν περὶ αὐτόν. Ὁ Ζήνων εἶχεν ἐκ πρώτης γυναικὸς υἱὸν ὁμώνυμον, νέον κακοηθέστατον, τὸν ὁποῖον ἤθελε νὰ καταλίπῃ διάδοχον. Πλὴν τούτου δὲν ἦτο φειδωλὸς ὅπως ὁ Λέων· ὥστε τὰ ἀποταμιεύματα τοῦ προκατόχου του τάχιστα κατηναλώθησαν. Ὁ ἀγαθὸς ἔπαρχος Ἐρύθριος, μὴ ἀνεχόμενος τὴν τοιαύτην σπατάλην, παρῃτήθη, ὁ δὲ διάδοχός του Σεβαστιανός, ἵνα πληρώσῃ τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ ἐν μέρει τὸ ἴδιον, ἐξέθηκεν εἰς δημοπρασίαν ἅπαντα τὰ δημόσια λειτουργήματα. Ἐντεῦθεν πολλὴ προέκυψε δυσαρέσκεια· καὶ ὁ μὲν νεώτερος Ζήνων ἀπεβίωσε μετ' οὐ πολὺ ἐκ τῆς ἀσωτίας του, ἀλλὰ τὰ ἄλλα ἄτοπα ὑφίσταντο, ἐκ τούτων δὲ ὠφελουμένη ἡ Βηρίνα ἐπέτυχε νὰ ἐξώσῃ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸν γαμβρὸν αὐτῆς κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 476. Πῶς ἐπέτυχε τοῦτο, ἀκριβῶς δὲν γνωρίζομεν.